

A Zubeydah bte Shaik Mohd lwn Kalaichelvan a/l
Alagapan dan lain-lain

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — SAMAN PEMULA NO S4-24-
967 TAHUN 2000

B MD RAUS H
28HB NOVEMBER 2002

***Undang-Undang Islam** — Bidang kuasa — Mahkamah Syariah — Defendan kedua telah membuat surat akuan berkanun meninggalkan Islam — Permohonan untuk deklarasi bahawa defendan kedua masih seorang Muslim — Sama ada bidang kuasa untuk menentukan permohonan terletak pada Mahkamah Tinggi atau Mahkamah Syariah*

C

***Undang-Undang Islam** — Penukaran agama keluar daripada Islam — Bidang kuasa Mahkamah Syariah — Sama ada defendan kedua telah meninggalkan agama Islam — Sama ada mahkamah sivil mempunyai bidang kuasa untuk mengisytiharkan defendan kedua bukan seorang Islam*

D

***Undang-Undang Keluarga** — Perkahwinan — Kesahan — Sama ada defendan kedua telah meninggalkan agama Islam — Pemakaian Akta Membaharui Undang-Undang (Perkahwinan dan Perceraian) 1976 di mana satu pihak kepada perkahwinan seorang Islam — Akta Membaharui Undang-Undang (Perkahwinan dan Perceraian) 1976 s 3*

E

Plaintif adalah seorang yang beragama Islam. Defendan kedua merupakan anak kandung plaintif dan telah dibesarkan di dalam suasana keluarga Islam. Ketika berumur 22 tahun tujuh bulan, defendan kedua telah meninggalkan rumah keluarganya tanpa apa-apa pesan atau berita sehinggalah dijumpai oleh abangnya. Defendan kedua didapati sedang tinggal dengan defendan pertama, seorang yang berbangsa India yang beragama Hindu. Juga didapati bahawa defendan kedua sebelum itu telah menukar nama dalam kad pengenalannya. Defendan kedua juga telah membuat surat akuan berkanun mengikrarkan bahawa beliau telah menukar agama daripada Islam kepada Hindu. Plaintif telah memfailkan saman pemula untuk perintah-perintah seperti berikut: (a) deklarasi bahawa defendan kedua masih beragama Islam; dan (b) deklarasi bahawa perkahwinan di antara defendan pertama dan defendan kedua adalah tidak sah, terbatal dan tidak mempunyai kuasa.

F

G

H

Diputuskan:

- (1) Mahkamah sivil tidak mempunyai bidang kuasa untuk menentukan sama ada seorang Islam itu telah terkeluar dari agama Islam atau telah menjadi murtad. Kuasa itu adalah di bidang kuasa Mahkamah Syariah. Ini sememangnya begitu kerana soal sama ada seseorang Islam telah terkeluar daripada agamanya atau menjadi murtad merupakan isu yang serius yang hanya boleh

I

ditentukan oleh pakar-pakar yang berkeelayakan dalam bidang perundangan Islam (lihat ms 476I–477A); *Soon Singh all Bikar Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah & Anor* [1999] 1 MLJ 489 diikuti.

- (2) Seseorang yang mengisytiharkan dirinya telah keluar daripada agama Islam perlu mendapatkan pengesahan daripada Mahkamah Syariah. Pengisytiharan melalui surat akuan berkanun, yang mengisytiharkan seseorang itu telah keluar daripada agama Islam adalah tidak memadai untuk menentukan kedudukan seseorang itu sama ada telah keluar daripada agama Islam atau sebaliknya. Oleh itu di dalam kes ini, adalah perlu untuk defendan kedua mendapatkan pengesahan daripada Mahkamah Syariah di tempat beliau bermastautin, untuk menentukan statusnya berikutan dengan pengisytiharan bahawa beliau telah memeluk agama Hindu (lihat ms 478H, 479A–B); *Soon Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah* [1994] 1 MLJ 690 dan *Md Hakim Lee v Majlis Agama Islam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur* [1998] 1 MLJ 681 diikuti.
- (3) Sepatutnya sebelum defendan kedua mengupacarakan dan mendaftarkan perkahwinannya dengan defendan pertama, beliau perlu terlebih dahulu mendapat penentuan daripada Mahkamah Syariah di tempat beliau bermastautin bahawa beliau bukan lagi seorang Islam. Selagi ianya tidak dilakukan maka, beliau belum boleh mendakwa bahawa beliau telah terkeluar daripada agama Islam. Jadi memandangkan defendan kedua belum disahkan terkeluar daripada agama Islam, maka sudah tentu, beliau tidak boleh melangsungkan upacara atau mendaftar perkahwinannya dengan defendan pertama di bawah Akta Membaharui Undang-Undang (Perkahwinan dan Perceraian) 1976 ('Akta tersebut'). Defendan kedua adalah masih dianggap sebagai seorang Islam. Seksyen 3(3) Akta tersebut, dengan jelas melarang seorang Islam melangsungkan upacara atau mendaftar perkahwinannya di bawah Akta tersebut. Jadi perkahwinan defendan kedua dengan defendan pertama dengan itu menjadi tidak sah dan terbatal (lihat ms 479G–I).

[English summary

The plaintiff was a Muslim. The second defendant was the plaintiff's biological child and grew up in an Islamic family environment. When she was 22 years and seven months old, the second defendant had left the family house without any notice or news until she was found by her brother. The second defendant was found to be staying with the first defendant, an Indian who professes Hinduism. It was also discovered that the second defendant before this had changed her name in her identity card. The second defendant also had made a statutory declaration declaring that she had converted from the

A Islamic faith to Hinduism. The plaintiff had filed an originating summons for the following orders: (a) a declaration that the second defendant still professed the Islamic faith; and (b) a declaration that the marriage between the first defendant and the second defendant was void, null and ineffective.

B **Held:**

C (1) The civil court has no jurisdiction to determine whether a person had renounced the Islamic faith. The power is within the Syariah Court's jurisdiction. This is so since the issue of whether a Muslim has renounced his Islamic faith is a serious issue that could only be ascertained by experts qualified in the Islamic law (see pp 476I–477A); *Soon Singh all Bikar Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah & Anor* [1999] 1 MLJ 489 followed.

D (2) A person who has renounced himself from the Islamic faith is required to obtain confirmation from Syariah Court. A declaration by a statutory declaration, which declares a person has renounced the Islamic faith is not sufficient to determine the person's status whether he has renounced the Islamic faith or otherwise. Therefore in this case, it was necessary for the second defendant to obtain confirmation from Syariah Court where she resided, as to determine her status following the declaration that she had converted to Hinduism (see pp 478H, 479A–B); *Soon Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah* [1994] 1 MLJ 690 and *Md Hakim Lee v Majlis Agama Islam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur* [1998] 1 MLJ 681 followed.

F (3) Accordingly before the second defendant could solemnize and register her marriage with the first defendant, she must first obtain confirmation from the Syariah Court that she was no longer a Muslim. As long as it has not been done, she cannot claim that she had renounced the Islamic faith. Thus as the second defendant had not legally renounced the Islamic faith, therefore definitely, she could not solemnize the ceremony or register the marriage with the first defendant under the Law Reform (Marriage and Divorce) Act 1976 ('the Act'). The second defendant was still regarded a Muslim. Section 3(3) of the Act, clearly prohibits a Muslim to solemnize the ritual or register her marriage under the Act. Thus the second defendant's marriage with the first defendant therefore was null and void (see p 479G–I).]

G **Nota-nota**

H **I** Untuk kes-kes mengenai bidang kuasa Mahkamah Syariah, lihat 8 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan-perenggan 493–513.

Untuk kes-kes mengenai penukaran agama keluar daripada Islam, lihat 8 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan 437. **A**

Untuk kes-kes mengenai kesahan perkahwinan, lihat 7 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan-perenggan 3110-3113.

Kes -kes yang dirujuk

Dalip Kaur v Pegawai Polis Daerah, Balai Polis Daerah, Bukit Mertajam & Anor [1992] 1 MLJ 1 (dirujuk) **B**

Kamariah bte Ali dan lain-lain lwn Kerajaan Negeri Kelantan, Malaysia dan satu lagi [2002] 3 MLJ 657 (dirujuk)

Majlis Agama Islam Negeri Sembilan lwn Hun Mun Meng [1992] 2 MLJ 67 (dirujuk) **C**

Md Hakim Lee v Majlis Agama Islam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur [1998] 1 MLJ 681 (diikut)

Mohamed Habibullah bin Mahmood v Faridah bte Dato Talib [1992] 2 MLJ 793 (dirujuk) **D**

Soon Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah [1994] 1 MLJ 690 (diikut)

Tang Sung Mooi v Too Miew Kim [1994] 3 MLJ 117 (dirujuk)

Undang-Undang yang dirujuk

Akta Membaharui Undang-Undang (Perkahwinan dan Perceraian) 1976 s 3(3) **E**

Fazaruddinsujairi bin M Radzi (Mohamed Hanipa & Assoc) bagi pihak plaintif. **F**

D Kalaimany (Kalai & Partners) bagi pihak defendan pertama dan kedua.

Anthony Joseph Param (Muthuvelu Param Rodin & Co) bagi pihak defendan ketiga.

Md Raus H: Plaintiff adalah seorang yang beragama Islam. Defendan kedua merupakan anak kandung plaintif dan telah dibesarkan di dalam suasana keluarga Islam dan membawa nama Siti Mariam bte Mohamad Ismail. Pada 25 Oktober 1997, ketika berumur 22 tahun tujuh bulan, defendan kedua telah meninggalkan rumah keluarganya tanpa apa-apa pesan atau berita sehinggalah dijumpai oleh abangnya di Subang Jaya pada 25 Januari 2000. Defendan kedua didapati sedang tinggal dengan defendan pertama, seorang yang berbangsa India yang beragama Hindu. Juga didapati bahawa defendan kedua sebelum itu telah pada 14 Januari 1999 menukar nama dalam kad pengenalannya daripada Siti Mariam bte Mohamad Ismail kepada M Tarini. Defendan kedua juga telah pada 15 Februari 1999 membuat surat akuan berkanun mengikrarkan bahawa beliau telah menukar agama daripada Islam kepada Hindu. Untuk menjadi jelas diperturunkan surat akuan berkanun tersebut yang berbunyi: **G**

H

I

ASURAT AKUAN
NEGERI SELANGOR DARUL EHSAN

Saya Siti Mariam bte Mohd Ismail No K/P: A 2998614/750307-06-5048
alamatnya No 14A-3, Tingkat 2, Jalan 14/20, 46100 Petaling Jaya, Selangor
sebenamnya mengaku bahawa:

B

1 Saya dilahirkan sebagai seorang India Muslim dan saya dengan ini tanpa
sebarang paksaan dan diatas kehendak saya sendiri memeluk ugama
Hindu dan selepas ini segala perkara yang berkaitan dengan ugama,
undang-undang ugama Hindu sahaja yang akan terpakai pada diri saya
dalam semua hal berkaitan dengan ugama.

C

2 Berikutan dengan ini, saya membuat pilihan ugama sendiri di bawah
perkara 12(4) Perlembagaan Persekutuan dan membuat laporan di
bawah s 13 Kaedah Pendaftaran Negara 1960 untuk 'Absolutely
renounce and abandon the use of' nama saya yang tersebut di atas dan
mengambil nama baru seperti yang berikut:

D

Siti Mariam bte Mohamed Ismail ditukar kepada 'M Tarini'
dan saya membuat akuan ini dengan kepercayaan bahawa apa yang tersebut
di dalamnya adalah benar, serta menurut undang-undang Surat Akuan 1960.
Diperbuat dan dengan sebenar-benarnya diakui oleh yang tersebut namanya
di atas

E

Iaitu Siti Mariam bte Mohamed Ismail)
(A 2998614/750307-06-5048))
di Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan)
pada 15 Februari 1999.)

tt

Di hadapan saya

tt

T Vijeya Murugasu
Pesuruhjaya Sumpah.**F**

Pada hari yang sama, defendan kedua telah mendaftarkan perkahwinannya
dengan defendan pertama di hadapan Penolong Pendaftar Perkahwinan
Malaysia Hindu Sangam, iaitu defendan ketiga di bawah Akta Membaharui
Undang-Undang (Perkahwinan dan Perceraian) 1976 ('Akta tersebut').

G

Berbangkit daripada fakta-fakta tersebut di atas, plaintif, sebagai ibu
kandung kepada defendan kedua telah memfailkan saman pemula ini
(kandungan 1) pada 26 April 2000 untuk perintah-perintah seperti
berikut:

H

- (a) deklarasi bahawa defendan kedua masih beragama Islam;
- (b) deklarasi bahawa perkahwinan di antara defendan pertama dan
defendan kedua pada 15 Februari 1999 adalah tidak sah, terbatal dan
tidak mempunyai kuasa;
- (c) deklarasi bahawa defendan ketiga tidak mempunyai kuasa untuk
menjalankan perkahwinan dengan defendan pertama dan kedua;

I

- (d) kos saman ini dibayar oleh defendan-defendan; dan
- (e) lain-lain relif yang difikirkan sesuai dan manfaat oleh mahkamah yang
mulia ini.

Peruntukan undang-undang yang melarang seseorang Islam daripada melangsungkan upacara atau mendaftarkan perkahwinannya di bawah Akta tersebut adalah jelas. Seksyen 3(3) Akta tersebut memperuntukkan:

A

This Act shall not apply to a Muslim or to any person who is married under Muslim law and no marriage of one of the parties which professes the religion of Islam shall be solemnized or registered under this Act.

B

Peruntukan s 3 tersebut telah pernah dibincangkan oleh Mahkamah Agong (pada ketika itu) di dalam kes *Tang Sung Mooi v Too Miew Kim* [1994] 3 MLJ 117, di mana Mohamed Dzaiddin HMP (beliau pada ketika itu) bagi Mahkamah Agong telah memutuskan seperti berikut (di ms 123):

The legislative intention of s 3 must be construed within the framework and the general purpose of the Act. With that in mind, the legislature by enacting s 3 clearly intended to specify the persons to whom the Act applies or does not apply Section 3(3) provides that the Act shall not apply to Muslims or Muslim marriages and that only non-Muslim marriages may be solemnized or registered. This clearly means that the Act only applies to non-Muslim and non-Muslim marriages.

C

D

Jadi, amatlah jelas bahawa seseorang Islam tidak boleh melangsungkan upacara atau mendaftarkan perkahwinannya di bawah Akta tersebut. Perkara inilah yang menjadi teras penghujahan peguam plaintif atas fakta bahawa defendan kedua adalah masih beragama Islam. Menurut peguam plaintif bahawa pengisytiharan melalui akuan berkanun yang dibuat oleh defendan kedua adalah tidak konklusif untuk mengatakan defendan kedua tidak lagi beragama Islam.

E

Peguam defendan pertama dan kedua di samping menyangkal bahawa defendan kedua adalah dan masih beragama Islam, telah berhujah bahawa memandangkan perkara-perkara yang dipohon oleh plaintif adalah bersifat relif deklarasi maka plaintif perlu menunjukkan bahawa beliau mempunyai locus standi untuk membuat permohonan ini. Adalah menjadi hujahan peguam defendan pertama dan kedua, bahawa plaintif tidak mempunyai locus standi untuk membuat permohonan ini kerana plaintif dalam kapasiti sebagai ibu defendan kedua tidak lagi berhak menentukan agama defendan kedua memandangkan defendan kedua telah dewasa.

F

G

Peguam defendan ketiga pula telah membangkitkan isu sama ada mahkamah ini mempunyai bidang kuasa untuk membuat pengisytiharan seperti yang dipohon oleh plaintif. Menurutnya, soalan sama ada defendan kedua masih beragama Islam atau tidak, seharusnya ditentukan oleh Mahkamah Syariah dan bukannya mahkamah sivil.

H

Pada saya, soalan sama ada plaintif mempunyai locus standi untuk membuat permohonan ini akan terjawab apabila status agama defendan kedua dapat ditentukan. Persoalan utama perlu diputuskan ialah sama ada defendan kedua telah terkeluar daripada agama Islam atau telah menjadi murtad berikutan pengisytiharan yang beliau buat bahawa beliau telah memeluk agama Hindu. Tidak boleh dinafikan bahawa mahkamah sivil tidak mempunyai bidang kuasa untuk menentukan sama ada seorang Islam itu telah terkeluar dari agama Islam atau telah menjadi murtad. Kuasa itu adalah di bidang kuasa

I

- A** Mahkamah Syariah. Ini sememanglah begitu kerana soal sama ada seseorang Islam telah terkeluar daripada agamanya atau menjadi murtad merupakan isu yang serius yang hanya boleh ditentukan oleh pakar-pakar yang berkelayakan dalam bidang perundangan Islam. Di dalam kes *Soon Singh all Bikar Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM) Kedah & Anor* [1999] 1 MLJ 489, Mahkamah Persekutuan dengan jelasnya telah memutuskan bahawa permohonan untuk suatu pengisytiharan bahawa perayu bukan lagi seorang Islam terletak dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah dan bukan Mahkamah Tinggi. Sebabnya seperti yang dinyatakan oleh Mohamed Dzaiddin HMP (pada masa itu) ialah (di ms 502):
- B**

One reason ... is that the determination of a Muslim convert's conversion out of Islam involves inquiring into the validity of his purported renunciation of Islam under Islamic law in accordance with hukum Syarak ... which only the syariah courts are the experts and appropriate to adjudicate.

- C** Perkara yang sama telah diputuskan di dalam kes *Dalip Kaur v Pegawai Polis Daerah, Balai Polis Daerah, Bukit Mertajam & Anor* [1992] 1 MLJ 1 di mana Mohamed Yusoff HMA dalam penghakimannya dalam membincangkan sama ada Mahkamah Tinggi mempunyai bidang kuasa untuk
- D** mengisytiharkan seseorang itu telah murtad telah menyatakan seperti berikut (di ms 10):

Such a serious issue would, to my mind, need consideration by eminent jurists who are properly qualified in the field of Islamic jurisdiction.

- E** On this view it is imperative that the determination of the question in issue requires substantial consideration of the Islamic law by relevant jurist qualified to do so.

- Apa yang dikatakan oleh Mohamad Yusoff HMA, seperti di atas telah diterimapakai oleh Gunn Chit Tuan HMA (pada masa itu) di dalam kes *Mohamed Habibullah bin Mahmood v Faridah bte Dato Talib* [1992] 2 MLJ 793 yang antara lain berkata (di ms 821):
- F**

With respect to the submission of Mr Balwant Singh Sidhu regarding whether the plaintiff could be considered an apostate, reference ought to be made to the dictum of Mohamed Yusoff SCJ (as he then was) in the recent decision of this court in *Dalip Kaur v Pegawai Polis Daerah Bukit Mertajam & Anor* when he pointed out that in determining whether a Muslim has renounced Islam, the only forum qualified to answer the question is the Syariah Court.

G

- Di dalam kes yang terbaru, mengenai isu yang sama, Abdul Hamid Mohamed HMR, di dalam kes *Kamariah bte Ali dan lain-lain lwn Kerajaan Negeri Kelantan, Malaysia dan satu lagi* [2002] 3 MLJ 657 telah dengan jelasnya memutuskan bahawa pengisytiharan bahawa perayu bukan lagi seorang Islam terletak dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah dan bukan Mahkamah Tinggi.
- H**

- Dengan kedudukan undang-undang yang sedemikian; maka timbul pula persoalan mengenai kedudukan seseorang Islam selepas seseorang Islam itu membuat pengisytiharan bahawa beliau telah keluar daripada agama Islam. Adakah seseorang itu akan terus terkeluar daripada agama Islam atau menjadi murtad setelah membuat pengisytiharan sedemikian. Di dalam kes *Soon Singh v Pertubuhan Kebajikan Islam Malaysia (PERKIM)*
- I**

Kedah [1994] 1 MLJ 690 semasa kes di peringkat Mahkamah Tinggi, Wan Adnan H (pada masa itu) telah memutuskan bahawa (di ms 693):

A

It is clear *from* the fatwa that a Muslim who renounced the Islamic faith by a deed poll or who went through a baptism ceremony to reconvert to Sikhism continues to remain in Islam until a declaration has been made in Syariah Court that he is a 'murtad'.

B

Isu yang sama juga timbul dalam kes *Md Hakim Lee v Majlis Agama Islam Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur* [1998] 1 MLJ 681. Di dalam kes tersebut plaintif memohon pengisytiharan bahawa beliau telah terkeluar daripada agama Islam melalui akuan berkanun bertarikh 12 Oktober 1995 adalah sah dan beliau tidak perlu mendapat kebenaran defendan untuk murtad dan keluar daripada agama Islam. Abdul Kadir Sulaiman H (beliau pada masa itu) semasa menolak permohonan plaintif dengan kos telah memutuskan bahawa plaintif masih beragama Islam, sehinggalah diputuskan oleh Mahkamah Syariah sebaliknya.

C

Di dalam kes *Majlis Agama Islam Negeri Sembilan lwn Hun Mun Meng* [1992] 2 MLJ 676, sekali lagi soal pengisytiharan oleh seorang Islam yang keluar daripada agama Islam dibincangkan. Di dalam kes tersebut, Nurul Ain Hun bte Abdullah yang berumur 18 tahun 20 hari telah memeluk agama Islam di Pejabat Kadi Tampin pada 27 Mei 1992 secara sukarela. Pengislamannya juga telah didaftarkan dalam buku Daftar Memeluk Islam. Walau bagaimanapun dua bulan selepas memeluk Islam, Nurul Ain Hun telah mengadakan satu sidang akhbar untuk menyatakan bahawa beliau ingin keluar daripada Islam serta kembali menganut agama asalnya iaitu agama Buddha. Faiza Tamby Chik H, dalam penghakimannya telah menyatakan:

D

E

Saya berpendapat bahawa keputusan Cik Nurul Ain untuk keluar daripada agama Islam melalui affidavit tersebut belumlah boleh disifatkan muktamad sehinggalah beliau sendiri menyatakan hasratnya sedemikian kepada pemohon dan keputusan tersebut didaftarkan. Seksyen 90(3) Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak Negeri Sembilan 1991 dirujuk.

F

Faiza Tamby Chik H memutuskan bahawa Nurul Ain Hun masih kekal sebagai seorang Islam dan memerintahkan di antara lain supaya Majlis Agama Islam Negeri Sembilan menyelesaikan perkara akidah Nurul Ain Hun kerana bidang kuasa untuk mendengar perkara berkaitan akidah terletak dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah dan bukannya Mahkamah Tinggi.

G

Kes-kes terdahulu yang menunjukkan bahawa seseorang yang mengisytiharkan dirinya telah keluar daripada agama Islam perlu mendapatkan pengesahan daripada Mahkamah Syariah. Pengisytiharan melalui surat akuan berkanun, yang mengisytiharkan seseorang itu telah keluar daripada agama Islam adalah tidak memadai untuk menentukan kedudukan seseorang itu sama ada telah keluar daripada agama Islam atau sebaliknya. Di dalam kes ini, perkara yang sama telah berlaku. Defendan kedua melalui surat akuan berkanun telah membuat pengisytiharan bahawa beliau telah memeluk agama Hindu. Persoalannya adakah dengan

H

I

- A** pengisytiharan tersebut beliau telah terkeluar dari agama Islam atau masih beragama Islam. Sudah tentu mahkamah ini tidak mempunyai bidang kuasa untuk menentukannya. Kuasa untuk menentukannya adalah Mahkamah Syariah. Oleh itu di dalam kes ini, adalah perlu untuk defendan kedua mendapatkan pengesahan daripada Mahkamah Syariah di tempat beliau bermastautin, untuk menentukan statusnya berikutan dengan
- B** pengisytiharan bahawa beliau telah memeluk agama Hindu. Selagi defendan kedua tidak berbuat demikian atau Mahkamah Syariah tidak membuat apa-apa perintah mengenainya, maka defendan kedua tidak boleh mengatakan bahawa beliau tidak lagi beragama Islam. Oleh itu, adalah tidak salah untuk plaintif sebagai ibu kandung defendan kedua untuk mendakwa bahawa defendan kedua masih beragama Islam.
- C**

Dengan keadaan yang sedemikian, memandangkan tidak ada pengesahan daripada Mahkamah Syariah bahawa defendan kedua telah keluar daripada agama Islam atau murtad, maka adalah menjadi pendapat saya bahawa plaintif sebagai ibu kandung kepada defendan kedua mempunyai locus standi untuk membuat permohonan ini. Pada saya, plaintif mempunyai hak dan kepentingan terhadap defendan kedua kerana beliau merupakan waris yang sah kepada defendan kedua. Misalnya, jika ditakdirkan defendan kedua meninggal dunia (sebelum plaintif), plaintif adalah mempunyai hak ke atas pusaka anaknya tersebut. Pada saya, soal plaintif dalam kapasiti sebagai ibu defendan kedua tidak boleh lagi berhak menentukan agama defendan kedua memandangkan defendan kedua telah dewasa, seperti yang diujahkan oleh peguamnya, tidak berbangkit, kerana ia bukanlah isu sebenar untuk menentukan locus standi plaintif.

- Persoalannya sekarang ialah, bolehkah defendan kedua melangsungkan upacara atau mendaftarkan perkahwinannya di bawah Akta tersebut.
- F** Melalui fakta kes ini, jelas menunjukkan bahawa defendan kedua pada hari beliau membuat pengisytiharan melalui akuan berkanun bahawa beliau telah memeluk agama Hindu, telah mengupacarakan dan mendaftarkan perkahwinannya di hadapan defendan ketiga. Bolehkah defendan kedua berbuat demikian? Saya mengatakan tidak boleh. Saya mengatakan sedemikian kerana defendan kedua masih boleh dianggap seorang Islam.
- G** Sepatutnya sebelum defendan kedua melangsungkan upacara dan mendaftarkan perkahwinannya dengan defendan pertama, beliau perlu terlebih dahulu mendapat penentuan daripada Mahkamah Syariah di tempat beliau bermastautin bahawa beliau bukan lagi seorang Islam. Selagi ianya tidak dilakukan maka, beliau belum boleh mendakwa bahawa beliau telah terkeluar daripada agama Islam. Jadi memandangkan defendan kedua belum disahkan terkeluar daripada agama Islam, maka sudah tentu, beliau tidak boleh melangsungkan upacara atau mendaftar perkahwinannya dengan defendan pertama di bawah Akta tersebut. Defendan kedua adalah masih dianggap sebagai seorang Islam. Seksyen 3(3) Akta tersebut, dengan jelas melarang seorang Islam melangsungkan upacara atau mendaftar perkahwinannya di bawah Akta tersebut.
- H**
- I**

Jadi perkahwinan defendan kedua dengan defendan pertama dengan itu menjadi tidak sah dan terbatal.

Atas alasan-alasan tersebut, saya dengan ini membenarkan permohonan plaintif seperti dinyatakan di atas dengan kos. **A**

Perintah seperti dipohon.

Dilaporkan oleh Peter Ling

B

C

D

E

F

G

H

I